

244

Προικοσύμφωνο

138v - 139r-v

/ Φ 142 + / Ἐβγαλμένο ἀπὸ τὸ γαμπρὸ ἐβγαλμ[ένο]
 / στάμπιλε καὶ ομπίλια τῆς νύφης ἀπὸ
 / τὸν κουνιάδον τῆς.

/ + Εἰς τὸ δνομα τῆς ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ
 τῆς ὑ[περευλο] / γημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.
 1682/ ἐν μηνὶ / Ἰουλίου 10/. Εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Γεωργάκη
 Τάγαρη ἐδῶ παρ[ῶν] / ἡ ἀφεντίαν του καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ [[ἐκ]] πολλὰ
 ἔκλαμπρος ἀφέντης Στάης Μπα / ρόντζης συνφωνία ὑπανδρείας καὶ πρῶτον συνοι-
 κέσιο θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ παρόντα / [[παρόντα]] μέρην ὅπως σὺν Θεῶν ἀγίων
 νὰ ἐπάρην γαβρὸ ὁ ἀνωθεν εἰρημένος ἀ / φέντης Μπαρόντζης εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχοντο-
 πούλα κυρία Μαργετάκην τὸν ἀρχον / τόπουλον τοῦ ἀνωθεν ἀφέντη Τάγαρη ὀνό-
 ματιν Θοδωράκη εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ / εὐλογητικὸ καθὼς δρίζειν ἡ ἀγία
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἔκκλησία οὕτως / τὴν ἐθέλειν καὶ ὁ αὐτὸς
 ἀφέντης Τάγαρης τὴν αὐτὴν κυρία Μαργετάκην εἰς γυναικα τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ εἰς
 νόμιμην καὶ εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ιεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ
 ἀποστο / λικῆς ἔκκλησίας καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ ἐν μπρώτοις τάξουν οἱ αὐτοὶ γονέοι
 τῶν παιδιῶν τοις τὴν εὖ / χὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
 καὶ τὴν ἐδικήν τοις ἐπειτα εἰς δνομα προίκας τάξειν ἀρχὴν ὁ ἀφέντης Μπαρόντζης
 τῆς ἀρχοντοπούλας του τὰ κάτωθεν γε / γραμμένα πρῶτον εἰκόνα μία τῆς κυρίας
 Θεοτόκου ἐπειτα τὰ σπίτια ὅπου ἔχειν / ἀγορὰν ἀπὸ τὸν μποτὲ Φραντζέσκον Γρίσπο
 εἰς τὸ Μέσαν Κάστρο τῆς Ναξίας / ἀνώγια κατώγια καθὼς εύρισκουνται ὅλα ἐδι-
 κάν της ἀπὸ τὴν σήμερον ἔτιν μπάν / κους δύο καὶ κασέλες δύο ἔτιν τραπέζι ἔνα
 καὶ σκαμπέλα τρία καὶ καρέ / γλα καρένη μία ἐπειτα σκούφια χρυσῆ μία καὶ σκολα-
 ρίκια πολίτικα / ζευγάρι ἔνα φακιόλι χρυσὸ ἔνα κολλαῖνα με φανάρια ἐννιά μία / χαρ-
 γάλι ἔνα καὶ δακτυλίδια μαλακατένια τέσσερα καὶ βουλωτῆρι ἔνα μπου / στομπρά-
 τζολα ζευγάρια τρία τὸ ἔνα ταγιάδα μὲ μαργαριταρένια μπρα / τζόλια καὶ τὸ ἄλλο
 μπλέκτινα καὶ τὸ ἄλλο βιδάτα καὶ στομαχικοὺς τρεῖς ὁ ἔνας φτιλά / τοις καὶ οἱ δύο
 μπροκάδοι καὶ πουκάμισαν τῆς κασέλας τέσσερα μπόλιες βαριές τέσ / σερις καμουχὰ
 κόκκινο μὲ τὸν χρυσὸν ποδόγυρον ἔνα καὶ δρυίζιν κίτρινο ἔνα καὶ πο / διὲς τῆς
 καμιζόλας δύο σπαλέτα τρία κάρτζες ροζίες μὲ μπλεκτὰ ζευγά / ρια δύο κρεββατο-
 στρώσια φουρνίδα τρία ἥγου τὰ σεντόνια ἀσπροκέντητα καὶ / τὰ παπλώματα τὸ

ένα τζαντουνί κολορίδο και τὸ ἄλλο μεταξωτὸ πετζάτο / και τὸ ἄλλο πολίτικο και οἱ κουρτοῦνες ἀσπροκέντητες και τὰ μαξελάρια ἀσπρο / κέντητα μαξελαρομάννες τρεῖς και μαξελάρια γεμάτα μαλλὶ δύο ἀκό / μα και μαντήλια τῆς τάβλας δύο και πετζέτες ντουζίνες δύο ἀκόμη ένα / παπλωματάκι τῆς κούνιας κόκκινο μεταξωτὸ και μία καρπέτα ἀκόμη και σούφρα / χρουσῆ μία και καντηλιερόλυγο τῆς βίδας ένα και ἀπὸ πᾶσαν ἄλλη μασαρία / ὅποι νὰ χρειάζεται ένα ἀρχοντικὸν κατὰ τὴν κοντετζιόν της. 'Ακόμα λέγειν ὁ ἀ / φέντης Μπαρόντζης πῶς ἔχειν ένα κόλφιν μαλαχιματένιο και βρίσκεται εἰσὲ τό / πον ἀμανάτε και ἐβγάνοντάς τον νὰ εἶναι και αὐτὸ ἐδικόν της ἀκόμη τὸν τόπο / τῆς 'Αγιασῶς ὅλος καθὼς εύρισκεται μὲ ὅλα του τὰ ποσσέσια κονφίνια και / κοντόρνα και μὲ πᾶσα του ἄλλο δικαιώμα νερὰ πάσκουλα ἐντριτίες νερὸ πό / [.....] νεροκαθισία και ἄλλα του δικαιώματα κατὰ τὸ πρεβελέγιόν του ὅλος ἐδικὸς / [....]τιν νὰ τὸν ἐτρῶσιν μαζὶν ἔως φόρου ζωῆς τοῦ ἀφέντη Στάη και μετὰ τὸν θάνατόν του / [...]ος ἐδικός της ἐλεύθερος και νὰ πληρώνου και τὸ κεσίμι τοῦ τόπου ἀνάμεσόν τος καθὰ εἰς / τὸ ἐμισὸν ἀκόμα τὸ ἀμπέλι τῶν Μπλυστρῶ μὲ τὸ τρίτον τοῦ Μπαζαρᾶ και μεταξογώ / ραφα τὰ πλεύρα τὰ σύνμπλια τοῦ ἴδιου ἀμπελίου ὅλα καθὼς εύρισκουνται ἀ / πὸ τὴν σήμερον ἐδικάν της ἀκόμη τὸ ἀμπέλι τοῦ Παπᾶ-Στόριμος τὸ σύνμπλιο τοῦ ἀφέντη / τοῦ ντὲ Γάνου και μισέρ 'Αντωνίου Μενδρηνοῦ νὰ τὸ κουμαντάρη ἡ αὐτὴν ἀρχοντοπούλα ἀπὸ τὴν σή / μερον μὰ τὴ νιτράδα νὰ τὴν τρῶσιν μαζὶ μὲ τὸν ἀφέντη τὸν μπατέραν της ἔως φόρου ζωῆς του / και μετὰ τὸν θάνατόν του ὅλο ἐδικόν της και νὰ βάνη και νὰ βγάνη κουντουβερνάρην ὅποιο θέλει ἡ / ἀρχοντοπούλα μόνο τὶς κράτηξες ὅποιν εἶναι κρατημένος ὁ κουντουβερνάρης νὰ κάνῃ διὰ τὸ / αὐτὸν ἀμπέλι νὰ τὶς κάνῃ τοῦ ἀφέντη τοῦ Στάη ἔως ποτὲ ζῆ και μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ εἶναι πά / λι εἰς τὴν ἔξουσία τῆς ἀρχοντοπούλας ώσὰν νοικοκυρὰ τοῦ πραμάτου. 'Ακόμα τὸ λειβάδι στὸ / [[ρι]] Μπέργυρον τὸ γονικόν του τὸ σύνμπλιο τοῦ παπᾶ κύρι Κωσταντῆ Πασαγενήτην και αὐτὸν ἀ / πὸ τὴν σήμερον ἐδικόν της, ἀκόμη τὸ περιβόλι τῆς 'Αγίας Μαρίνας τὸ ἔχειν παντοτινὸ μὲ τὸ / Μαϊτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν της ἀκόμη τὰ πράματα ὅλα τὰ λεγόμενα τοῦ Νικόλα τοῦ Γι / αννᾶ γονικὰ και ἀγορὲς ὅλα ἐδικάν της καθὼς εύρισκουνται μὲ τοῦτον νὰ τὰ τρῶ / σιν μαζὶν ἔως φόρου ζωῆς του και μετὰ τὸν θάνατόν του ὅλα ἐδικάν της ἀκόμη τὶς κα / τοικίες τοῦ Καλόξυλου ἥγου τὰ γονικάν της και τὸ περιβόλι ὅποιναι ἐκεῖ διμπρὸς ἀπὸ τὴν σήμερον / ἐδικάν της μαζὶν και μὲ τὰ περίαυλάν τος ποὺ ἔχειν ἀγορὰ και νὰ ἔχην ἔξουσία ὁ ἀφέν / της ὁ Στάης νὰ παίρνη νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδιν τοῦ ἴδιου περιβολίου ἔως φόρου ζωῆς του ἀ / κόμα και κρασοβούτζικ τρία ἀκόμα και τὸν φοῦρο τοῦ Νέου Χωρίου μὲ κοντετζιόν / νὰ τὸν ἐκρατεῖ ὁ ἀφέντης Στάης ἔως φόρου ζωῆς του και μετὰ τὸν θάνατόν του ὅλος ἐδικός της / μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα ἀκόμα τὸ χρέος τῆς Μπαρμπαρίανχας λαβαίνοντάς τον νὰ / εἶναι

α τὰ μισὰ τῆς ἀρχοντοπούλας του τὸ ὄποιο χρέος εἶναι ρεάλια 158 καὶ 3/4/ καὶ ἑξῆς— / ξεκαθαίροντας ὁ μαγατζὲς ποῦναι στὰ ἀνωθεν σπίτια μὲ τὴν αὐλήν του γῆγου στὸ / περιβό / λι / νὰ εἶναι στὴν ἑξουσία τοῦ ἀφέντη / Στάη.

/ —'Απὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ εἰρημένος ἀφέντης Γεωργάκης Τάγαρης ὅμαδι τὴν ἀρχόντισσάν του κυρία / Φρανκούλα καὶ μὲ τὸν μπαπποῦ τοῦ γαμπροῦ τὸ σὲρ 'Αντώνιο Γρίσπον καὶ μὲ τὴν συνβίαν του τὴν κε / ρὰ Μαρία τάζουν τοῦ καδίου τος τοῦ Θεοδωράκην τὰ κάτωθεν. Πρῶτον δύο εἰκόνες / τὸν ἄγιον Γεώργιον καὶ τὸν ἄγιον 'Αντώνιον καὶ νὰ τὶς ἔօρτάζην κιόλας. Εἶταν τὴν κάμαρα / τὴν μοναχὴν ὄποι εἶναι στὴν Μπλάτζα τοῦ Μπούργου τὴν ἀπὸ πανωθιὰ τοῦ ἀργαστηρίου τοῦ ποτὲ / Μάρκου Βάβουλα ἀκόμη τὸ ἀργαστήρι τοῦ Γυαλοῦ μὲ τὸν ἀέραν του ἀπομείνοντας νὰ τοῦ τὴν ἐ / τελειώσουσιν καὶ κάμαρα. "Ετιν τὰ σπίτια εἰς τὸ Χαντάκι τὰ χαλάσματα ώς καθὼς εύρι / σκουνται ἀκόμη τὸ ἀμπέλι εἰς τὸν "Άγιον 'Αντώνιο μὲ κατοικίες μὲ πηγάδια μὲ στέρ / να ώς καθὼς εύρισκουνται ἐδικάν του. "Ετιν καὶ τὸ ἀμπέλι μὲ συκιές τὸ ἀπανωθιὸν τὸ / σύνυπλιον τῆς Παναγίας τοῦ Γάτου καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀκόμη καὶ τὸ χωράφιν ποὺ εἶναι στὸ / "Άγιο Βῆμα τοῦ 'Άγιου 'Αντωνίου καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀκόμα καὶ τὴν κοπριὰ τὴν εύρισκό / μενη εἰς τὸν "Άγιο Μηνᾶ, ἀκόμη τὸ ἀμπέλιον εἰς τὸ Δέμα παντοτινὸ μὲ τὴν Μα / ρία Παπουδοῦ. "Ετιν τὸ περιβόλι ποτιστικὸν στὸ Δαμίνο μὲ τὰ ἀπόξων χωράφια / δεντρολογημένον μὲ ἔρινιές καὶ συκαμιές καὶ ἄλλα δέντροιν καὶ αὐτὸν ἐδικόν του μὲ τοῦ / τὸν νὰ τρῶσιν τὰ ἐμισάν εἰσοδήματα ἀπὸ τὰ πράματα τοῦ 'Άγιου 'Αντωνίου καὶ ἀπὸ τὴν / κοπριὰ ὁ ἀφέντης Τάγαρης καὶ ἡ συνβίαν του ἔως φόρου ζωῆς τος. "Επειτα κρεββατοστρώ / σια φουρνίδα δύο τιλάρι ἔνα καὶ προσκεφαλάδα μάννα μὲ πτερὸν μία καὶ μαξε / λαρομάννες τέσσερεις καὶ βελουδοπέτιν ἔνα, ἔτιν μποῦστον μαργαριταρένο μ[πουστο] / μπράτζολια ἔτιν μποῦστον μπροκάδον καὶ μπουστομπράτζολια κοκκιναβέλουδα [πρα] / σιναβέλουδα ὅλα ζευγάρια τέσσερα καὶ μὲ τὶς στομαχικούς τος ὁ ἔνας χρυσὸς καὶ οἱ τρεῖς / προκάδοι κατρέφτην καρένιο βενέτικον ἔνα ἀνεπετάριν χρυσὸν ἔνα καὶ τουλουπανό / πανο ἔνα χρουσὸ φακιόλο μαργαριταρένο ἔνα σκολαρίκια μαλαματένια ζευγάρι / ἔνα καδενετάκια τοῦ λαιμοῦ ζευγάρι ἔνα ὄλυσσιδα τοῦ βουκλομάτου ἀσημένια μία μάγες / ἀσημένιες ὄνοις μπουστίου χωνιάστρα μὲ ἀσημένια χωνιὰ μία βελόνα τῆς κεφαλῆς μὲ / δακτυλίδια μαλαματένια μὲ διάφορες πέτρες τρία καὶ ἔνα δακτυλίδι ζαφείριν κάρτζες ροζ / ἐς μὲ μπλεκτὰ ζευγάρι ἔνα πεύκιν ἔνα καὶ καρπέτα μία ταβλομάντηλο ἔνα καὶ πετζέτες / ντουζίνα μία κασέλα μία σεπέτι ἔνα καὶ καναβέτα φουρνίδα μία καὶ ἀρκουμπούζα ἀτζά / λια δύο καὶ μία πιστόλα φορὰ μία καὶ ἀλογον ἔνα καὶ κρασοβούτζια δύο καὶ μεντζάνες δύο καὶ / [[ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ποὺ νὰ χρειάζεται ἔνα σπίτιν]] ἀκόμη καὶ ρεάλια ἐκατὸν ἥτοιν (νούμερο) 100/ καὶ ἀπὸ / πᾶσαν μασαρία ὄποι νὰ χρειάζεται

ένα σπίτιν και τὰ ἔξης κάνοντας και κοντετζιόνε κατὰ τὴν / μπαλαιὰ τάξιν και συνήθεια τοῦ τόπου μας ὅτιν εἰ μὲν και οἰκονομήσειν ἀφέντης ὁ Θεὸς και κάμου παδία / ἐκ τῆς σαρκός τος νὰ τὰ πουρκοτάξου και αὐτοὶν τῶν μπαιδιῶν τοις ἔκεινα ποὺ τὸς ἐδώκασιν εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ / μὴν τὸ δρίσην και μείνου ἄκληροιν και ἀποβιώσουν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον τὰ πράματά τος νὰ στρέφουνται / εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς και οὕτως σὺν Θεῶν ἀγίῳ τελειοῦται τὸ παρὸν προικοσύνφωνο ξηγώντας / ὅτιν νὰ φανερωθῇν και εἰς τὰς κεράδες ἀδελφῆς τῆς νύφης κυρίας 'Αντριανέτας και κυρίας 'Αννη / ζίνας διὰ νὰ δοθῇν και ἀπ' αὐτὲς ἡ ὅμοια ἀγαθὴν βουλὴ τοῦ ἀφέντη τοῦ πατέραν τοις ἀφέντη Στά / η διὰ νὰ μείνῃ στέρεα και βεβαία ἡ προικοδότησιν ποὺ ἔκαμε ἀπὸ μέρος και προϊκα τῆς μακα / ρίτης τῆς κιουρᾶς τοις πώς τὰ ρεφουδάρου τῆς ἀδελφῆς τοις μὲ ἵδιόν τοις θέλημα. "Οθεν εἰς βεβαίω / σιν τοῦ παρόντος προικοσυνφώνου ἀπογράφου και οἱ μερίδες και ἀξιόπιστοι μάρτυρες και τὰ ἔξης. / — Στάης Μπαρότζης στέργω και βεβαιώνω τάνωθε —

/ — Γεώργης ὁ Τάγαρης στέργω και βεβαιώνω τάνωθε ++

/ — 'Αντώνης Γρίσπος στέργω και βεβαιώνω ώς ἀνωθε ++

/ — 'Αντώνιος Μενδρηνὸς μαρτυρῶ ώς ἀνωθε.

/ — Εἰς τὸ ἀνωθεν ἔτος και εἰς τὸν ἀνωθεν ἵδιο μῆνα εἰς τὶς 16/ ἐδιαβάστην τὸ παρὸν προικοσύν / φωνο ἔνμπροσθεν τῶν ἀνωθεν ἀρχοντόπουλω κυρίας 'Αντριανέτας και κυρίας 'Αννεζίνας / οἱ ὅποιες ἐτζετάρασιν και στέργουνται ὅτιν ἐπουρκόταξε ὁ ἀφέντης ὁ πατέρας τοις τῆς / κυρᾶς τῆς ἀδελφῆς τοις κυρίας Μαργέτας οἱ ὅποιες παρακαλοῦ τοὺς κάτωθεν νὰ ἀπο / γράψου διὰ λόγουν τοις πώς στέργουνται εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος —

/ — Μᾶρκος Φρανγγόπουλος γράφω διὰ ὄνομα τῆς κυρίας 'Αννεζίνας ἡ ὅποια / στέργει ώς ἀνωθεν και βεβαιώνει και μαρτυρῶ διὰ λόγουν της ++

/ — Γιάκουμος Γάτος γράφω διὰ τὴν κερὰ 'Αντριανετάκη πώς στέργει και βεβαιώνει / τάνωθε και μαρτυρῶ ώς ἀνωθε — —

/ — Τζουάνες Κύρκος μάρτυρας εἰς τὰ ἀνωθε —

/ — 'Αντώνιος Κοτάκης μάρτυρας στὰ ἀνωθε —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα / τὸ παρὸν προικονσύνφωνο —.

